

حجت الاسلام اژه‌ای در بازدید از پشت صحنه بازپرس:

پرونده‌های قضایی قابلیت سوژه فیلم را دارند

محسنی اژه‌ای در همین راستا، به اهمیت داشتن اخلاص در امور اشاره کرد و گفت: کاری اثر گذار است که دربرگیرنده اخلاص باشد؛ کارهایی که با اخلاص همراه باشند، بسیار پربرکت هستند، اما کارهایی که به صرف خودنمایی و تیرج و نشان دادن خود باشند، برکت ندارند. عملی که با اخلاص همراه باشد، عمل غنی شده است؛ گاهی انسان تمام عمر کار می‌کند، اما کار او اثر و ارزش یک کار با اخلاص را ندارد؛ از سوی دیگر ممکن است کار ما یک ساعت باشد، اما به دلیل آنکه با اخلاص همراه بوده، اثرش مضاعف و افزون گردد. رئیس دستگاه قضا در ادامه با اشاره به مشقت‌ها و سختی‌هایی که عوامل و دست‌اندرکاران پروژه‌های هنری متحمل می‌شوند، گفت: وضعیت به گونه‌ای است که نه ما سختی کار شما را متوجه می‌شویم و نه شما سختی کار ما را، چون ما صرفاً محصول نهایی

کار شما را مشاهده می‌کنیم و زحمات پشت صحنه را نمی‌بینیم. هر کدام از شما چندین بار باید کارتان را تمرین کنید تا به نتیجه دلخواهتان برسید. رئیس عدلیه افزود: در کار ما نیز که قضاوت و دادرسی و دادگری است، امور اینچنین است؛ گاهی اوقات یک بازپرس و دادستان و قاضی زحمات بسیار زیادی متحمل می‌شوند، اما فقط خروجی حکم آن‌ها به چشم می‌آید و برای عموم و ناظران مشخص نمی‌شود چه مقدماتی طی شده تا حکم صادر شود. محسنی اژه‌ای در ادامه خطاب به عوامل و دست‌اندرکاران مجموعه تلویزیونی «بازپرس» گفت: قرار نیست، چون فیلم شما درباره قوه قضاییه است، فقط بازگوکننده نکات مثبت این قوه باشید؛ می‌توانید نکات و نقاط ضعف و فرآیندهای معیوب و دارای ایراد را هم بازگو کنید و به تصویر بکشید تا برای ما نیز جنبه آموزنده داشته باشد و ما را وادار

به رفع نقایص کند؛ البته این مقوله در خصوص همه دستگاه‌ها صدق می‌کند و مختص قوه قضاییه نیست. رئیس دستگاه قضا تصریح کرد: کار شما علاوه بر محصول نهایی که به نمایش درمی‌آید، باید به زمینه‌ای برای استفاده حداکثری از ظرفیت‌های دستگاه قضا برای ارتقاء آگاهی‌های حقوقی و قضایی مردم و پیشگیری از وقوع جرم تبدیل شود؛ فیلم «بازپرس» باید بهانه‌ای شود که اصطلاحاً بیخ‌های میان هنرمندان و قوه قضاییه را آب کند و به تبع آن، تعامل هنرمندان و دستگاه قضا گسترش پیدا کند. رئیس قوه قضاییه با اشاره به سوژه‌های بکر و جالبی که بعضاً در پرونده‌های قضایی مستتر هستند و از قابلیت تبدیل به سناریوهای مفید و آگاهی‌بخش برای عموم جامعه برخوردارند، گفت: ما در دستگاه قضایی و در ذیل پرونده‌های قضایی، مسائل و داده‌هایی داریم که می‌توانند به سوژه‌ها و طرح‌هایی برای فیلمسازی تبدیل شوند؛ سوژه‌ها و طرح‌هایی که علاوه بر قابلیت و استفاده به جامعه هنر درآیند، عنصر آگاهی‌بخشی و تنبّه‌دهی نیز در آن‌ها وجود دارد و می‌توانند به منزله پیشگیری از جرائم و تخلفات و آسیب‌ها باشند؛

بخشی از این سوژه‌ها و داده‌ها چنانچه مشمول مرور زمان شوند، ارزش آگاهی‌بخشی و پیشگیری خود را از دست می‌دهند لذا باید در کاربرد آن‌ها در قالب اثر هنری و ساخت فیلم و سریال تعجیل داشت و ما نیز همانطورکه به اطلاع مسئولان رسانه ملی رسانده‌ایم، در این زمینه آمادگی لازم را داریم. رئیس دستگاه قضا در پایان خطاب به عوامل و دست‌اندرکاران مجموعه تلویزیونی «بازپرس» گفت: خیلی از شما چهره‌های هنری اثربخش و مرجع و ماندگاری هستید؛ خواهش من آن است که این اثربخشی اجتماعی را حفظ کنید؛ همه هنرمندان ما باید در حفظ شأن و منزلت اجتماعی خود کوشا باشند و به گونه‌ای نباشند که خدای‌ناکرده تحت‌تأثیر القانات بدخواهان و معاندین و شرایطی که پیش می‌آید به شأن و منزلت هنرمندان ما خدشه‌ای وارد شود و جایگاهشان از بین برود.

رئیس قوه قضاییه گفت: کسی نمی‌داند در پشت‌پرده رسیدگی به پرونده‌های قطور و پر حجم قضایی، چه تلاش‌هایی صرف می‌شود؛ عموم مردم فقط حکم صادره را می‌بینند.

به گزارش روابط عمومی موسسه فرهنگی هنری وصف صبا، حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی اژه‌ای با حضور در محل تصویربرداری و لوکیشن مجموعه تلویزیونی «بازپرس»، ضمن بازدید از پشت صحنه و مراحل مختلف تولید این مجموعه تلویزیونی، با عوامل و دست‌اندرکاران ساخت آن در قضایی صمیمانه دیدار و گفت‌گو کرد.

رئیس قوه قضاییه در گفت‌وگویی که با گروه هنری دست‌اندرکار در ساخت مجموعه تلویزیونی «بازپرس» داشت، ضمن اشاره به تأثیر شگرف کارهای هنری در ترویج فضائل و خوبی‌ها، اظهار داشت: هنر، عنصری گرانبها برای گسترش ارزش‌های معرفتی و عملی است و پاسداشت هنر متعالی، امری ممدوح و مورد تاکید است. حجت الاسلام محسنی اژه ای گفت: خیلی از مسائل را نمی‌توان با صرف گفتن و صرف نوشتن منتقل کرد، بلکه در انتقال و ترویج آن‌ها نیاز به بهره‌گیری از ظرافت‌های هنری است؛ فیلم سریال نیز در زمره قالب‌ها و ساختارهایی است که ظرافت‌های هنری در آن‌ها تجلی می‌یابد و مضامینی که در این قالب‌ها عرضه می‌شوند به مرحله «اثربخشی» و «ماندگاری» می‌رسند.

رئیس دستگاه قضا بیان داشت: گاهی یک قطعه هنری کوتاه و موجز که ضمن مبنای و معارف اصیل و انسان‌ساز است از چنان آثار تربیتی‌ای برخوردار است که شاید ده‌ها و صدها ساعت آموزش به پای آن نرسد؛ کم‌اینکه گاهی اوقات ارزش یک کلام قصار، بیش از همه حرف‌های طول عمر است؛ آن عبارت یا واژه یا کلمه‌ای که در جای خودش به کار برده می‌شود، گاهی چنان ارزش و تأثیری دارد که مثال‌زدنی است و بعضاً فردی را از سال‌ها گمراهی و ضلالت می‌رکاند.

ژاله علو که ۹۶ ساله شد، همیشه گفته است تمام تلاش خود را انجام داده تا کارهایش را با صمیمیت، صداقت و عشق انجام دهد.

به گزارش ایسنا، ژاله علو سال ۱۳۰۶ در محله سنگلج و در خانواده‌ای زاده شد که فرهنگ پرآشنان اهمیت داشت. پدرش گرچه ارتشی بود ولی ذوق هنری داشت و علاقه‌مند بود دخترش با ادبیات کسود آشنا شود به همین دلیل از هفت سالگی با شروع مدرسه کتاب حافظ، سعدی و شاهنامه برایش می‌خوانده و او را تشویق می‌کرد تا با اشعار بزرگان کشور آشنا شود.

او که از دانشسرای مقدماتی مستقیماً وارد رادیو شد و اعلام برنامه می‌کرد، می‌گوید: «در آن زمان به میدان ارک می‌رفتم و با ماشین گویندگان را به بی‌سیم که یک استودیو پخش داشت و اغلب برنامه‌ها زنده پخش می‌شد، می‌بردند؛ یعنی اگر زنده یاد صبیحی مهندی برای قصه گویی می‌آمد و یا زنده یاد راشد برای سخنرانی می‌آمد به صورت زنده پخش می‌شد.»

علو درس و مشق را در دبستان «ناختران» در خیابان شاهپور آغاز کرد و دوره متوسطه را در مدرسه «خسرو خاور» گذراند. مدتی به دانشسرای مقدماتی رفت و به دلیل علاقه به کار هنری، هنرستان هنرپیشگی را انتخاب کرد. در هنرستان هنرپیشگی نزد استادان بزرگی مانند هایک گاراگانش، دکتر نامدار که استاد فن بیان بود و خانمی سوییسی که استاد بدن و حرکت بود، مشغول نوازموزی شد.

شاگردی شد و اولین حضور روی صحنه تئاتر را تجربه کرد. طوسی حائری، معلم ادبیات دانشسرای مقدماتی، نخستین کسی بود که صدای خوش این دختر نوجوان را کشف کرد. او که خود جزو اولین گویندگان زن در رادیو بود، به دانش‌آموز نوجوان خود پیشنهاد کرد که گویندگی در رادیو را بیازماید. ژاله علو اولین حضورش را در رادیو با اعلام برنامه‌ها آغاز کرد و بعدها در این خانه ماندنی شد. فضای صمیمیانه رادیو او را نیز همچون دیگر همکارانش پا گیر کرد.در دوره شکوه خیابان لامازار که چراغ تئاترها و سینماهایش پر فروغ بود، ژاله علو اولین تجربه‌های جدی خود را در حوزه تئاتر در تئاتر فردوسی به انجام رساند.

خودش درباره این دوره در گفتگویی تاریخچه شفاهی سایت ارته (سایت تاریخچه شفاهی هنرمندان) گفته است: «عبدالحسین نوشین (پدر تئاتر نوین ایران) رفته بود و گروهش دنبال همکار بودند و دکتر نامدار مرا معرفی کرد». مدتی بعد در تئاتر «تهران» می‌خواستند نمایش «آغا محمد خان» را بروی صحنه بپرند که دنبال او رفتند و برای بازی در نقش «امینه»، خواهر فتحعلی شاه و برادرزاده آغا محمد خان انتخابش کردند. بعدتر در نسخه سینمایی به کارگردانی صادق و

به مناسبت یکصد و هفدهمین سالروز امضای فرمان مشروطه برگزار شد:

«مشروطه» از تهران تا صاحبقرانیه» در باغ نیاوران

برگرفته از کتاب «واقعات اتفاقیه در روزگار» است. این کتاب یکی از پراهمیت‌ترین گزارش‌های تاریخی مربوط به انقلاب مشروطه ایران است. نویسنده کتاب، «محمدمهدی شریف کاشانی» از شاهدان و کنشگران انقلاب مشروطه و از نزدیکان سیدعبدالله بهبهانی، یکی از دو پیشوای مشروطه در تهران به وقوع پیوسته و شریف کاشانی این کتاب را به شکل مصور تهیه و عکس‌هایی از رجال سیاسی و رویدادهای مرتبط با انقلاب مشروطه را پیوست گزارش تاریخی خود کرده است. تهیه این عکس‌ها که برخی‌شان منحصر به فرد هستند، به یاری هنرمندی به‌نام «غلامرضا عکاس» صورت پذیرفته است. علاقه‌مندان برای بازدید از این نمایشگاه می‌توانند تا ۲۱ مرداد از ساعت ۹ تا ۱۷ به محوطه ضلع شمالی کاخ موزه صاحبقرانیه مجموعه نیاوران واقع در میدان شهید باهنر مراجعه کنند.

برای ۹۶ سالگی ژاله علو

منصور بهرامی هم همین نقش را بازی کرد. او علاوه بر فعالیت در تئاتر فردوسی و تهران برای همکاری به تئاتر فرهنگ هم دعوت شد و در این تئاتر هم دو سه نمایش کار کرد. در همین تئاتر بود که هنرمندانی چون هوشنگ سارنگ، بدری هورفر، علی اصغر گرمسیری، لرتا هایراپتیان، نوشین و … جدیت در کار را به او آموختند. برای آنان تئاتر هرگز سرتیری نبود.

سال ۲۷ به طور جدی‌تری کار خود را در رادیو ادامه داد. اولین نمایش رادیویی‌اش با پرویز خطیبی بود و بعد از آن با مهدی قاسمی، نصرت الله محتشم، عزیز الله حاتم‌ی هم همکاری کرد. در همکاری با محتشم برنامه «داستان شب» را پایه‌ریزی کردند. علو از اولین داستان شب با محتشم کار کرد و پای ثابت نمایش رادیویی شد. با وجود برنامه‌هایی مانند «داستان شب» و نمایش‌های رادیویی، کار رادیو رونق گرفت و او نیز ایسن فضای گرم را خانه خود دید و در کارهای رادیویی پرشماری حضور پیدا کرد.

گرچه در رادیو تصویر هنرپیشه دیده نمی‌شد ولی او در برابر میکروفن رادیو هم همان بود که روی صحنه. آن چنان که خود گفته است: «مقابل میکروفن هرگز ادای گریه در نمی‌آوردم. اول به باور خودم فکر می‌کردم و بعد هم به باور مخاطب. خنده‌ام هم واقعی بود.» در دهه ۴۰ به عنوان کارگردان رادیویی هم فعال شد و بتدریج دوبله را هم آموذ و آنجا نیز مانند گار شد.

ژاله علو که به نسل طلایی دوبله‌ورهای ایران تعلق دارد، در سینما و تلویزیون گویندگی‌های بسیار کرد. از مشهورترین بازیگرانی که او به جایش صحبت کرده، می‌توان از سوفیا لورن نام برد.

دهه ۵۰ برای او با سراسریش شعر همراه شد. او که در کودکی با سعدی و حافظ

و مدتی بعد با مولانا دمخور شده بود، در این دهه شروع به سرایش شعر کرد و چند ععرش در کتاب زنان شاعر ایران منتشر شد.

ورودش به سینما با اسماعیل کوشان رقم خورد. همان استاد دوران نوجوانی، نامدار او را به کوشان معرفی کرد. کوشان آن زمان میترا فیلم را راه‌اندازی کرده بود. «طوفان زندگی» اولین فیلمی است که با آن، حضور مقابل دوربین سینما را تجربه کرد و بعدها با کارگردانی همچون هوشنگ کاووسی، علی کسمایی هم کار کرد.

بازی در فیلم «طوقی» سبب همکاری او با علی حاتم‌ی شد. همچنانکه در فیلم «صدای صحرا» هم با نادر ابراهیمی همکاری کرد. علو در سال‌های

بعد از انقلاب با بازی در فیلم‌هایی مانند «زمان از دست رفته» به کارگردانی پوران درخشنده، «مهمان مامان» ساخته داریوش مهرجویی، «روز واقعه» کار شهرام اسدی، «آدم برفی» به کارگردانی داود میرباقری، «سلطان» کار مسعود کیمیایی، «جنگ نفتکش‌ها» ساخته محمد بزرگ‌نیا و … حضور خود را روی پرده ترقه‌ای تداوم بخشید.

او سیا بازی در نقش خاله لیلیا در مجموعه «روزی روزگاری» در کنار خسرو شکیبایی یکی از خاطره انگیزترین بازی‌های خود را رقم زد. علو این روزها فیلم سینمایی «فصل ماهی سفید» را روی پرده سینماها دارد که در آن محمدرضا فروتن هم بازی کرده است.

روابط عمومی موزه سینما بخشی از مصاحبه تاریخ شفاهی موزه با این هنرمند را منتشر کرده که در آن با اشاره به اینکه اواخر دهه ۳۰ کم‌کم کار سینما را رها کرد، گفته است: در آن دهه کیفیت کار متفاوت شده بود و دیگر نه من آن‌ها را می‌پسندیدم و نه آن‌ها مرا و کارم به رادیو و دوبله محدود شده بود. سرپرست دوبلاژ بودم و در رادیو برنامه‌های مختلفی را کارگردانی می‌کردم. در دهه ۵۰ چند فیلم بازی کردم و در ادامه آن‌ها در سریال امیرکبیر و روزی روزگاری، گالش‌ها و بخش چهار جراحی نیز حضور پیدا کردم اما همچنان با دوبلاژ همکاری می‌کردم و در سال ۵۸ از رادیو بازنشسته شدم.

وی با بیان اینکه هنرمندان زیادی بودند که دیگر نظیر آنها را نخواهیم داشت، می‌گفت: البته هنوز هم هنرمند داریم که قابل توجه و احترام هستند اما یاد یاران از دست رفته در زمانی که آدم مرور خاطرات می‌کند، خیلی عزیز است. دوستانی بودند که در رادیو، دوبله، سینما و تئاتر همراه و همکار و همگام بودیم با هم به کارمان عشق می‌ورزیدیم، عاشقانه کار می‌کردیم و باهم اثری بوجود می‌آوردیم که مردم روزی دیدند و شنیدند و در خاطره‌هایشان نگه داشتند و هنوز بعد از سال‌ها وقتی من را می‌بینند می‌گویند ما با صدای تو بزرگ شدیم. او همچنین از همکاریاش یاد کرده و گفته است: یادم می‌آید روزی یکی از مجلات درباره خانم چهره آزاد از من سؤال کرد و من در پاسخ گفتم او کارش را با عشق شروع کرد و عشقش را در کارش نیز به کار برد زیرا هنر و عشق از هم جدا نیستند. او به نیکمائی زندگی کرد و با جلال و عظمت از دنیا رفت. من معتقدم مرگ ترسناک و دردناک نیست بلکه یک پرواز باشکوه است و خوشا به حال کسانی که با شکوه پرواز می‌کنند.

علو تاکید دارد که: تمام تلاشم را کردم تا کارهایم را با صمیمیت، صداقت و عشق انجام بدهم و در تمام مدت به مردم عشق ورزیدم؛ به همین دلیل مردم به من لطف دارند و همین برای من بهترین پاداش است.

در سالگرد شهادت محسن حججی رونمایی می‌شود؛

هدیه موسیقایی فرزندان شهدای مدافع حرم

تعدادی از فرزندان شهدای مدافع حرم در آستانه فرآ رسیدن سالروز شهادت شهید محسن حججی، نماهنگ «وارث نون حلال» را تولید می‌کنند.

به گزارش مهر، تعدادی از فرزندان شهدای مدافع حرم در آستانه فرآ رسیدن سالروز شهادت شهید محسن حججی به همت مجموعه «شهر سرد» مرکز آوای انقلاب اسلامی (ماوا) و همکاری امور ایثارگران سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نماهنگ «وارث نون حلال» را تولید می‌کنند.

امین صافی‌زاده مدیر پروژه «شهر سرد» درباره این پروژه موسیقایی بیان کرد: نماهنگ «وارث نون حلال» یکی از محصولات جدید مجموعه «شهر سرد» مرکز آوای انقلاب اسلامی است که محسن رضوانی و قاسم صرافان به‌عنوان ترانه سرا آن را براساس نوحه‌ای از میثم مطیعی مداح اهل بیت (ع) تولید کرده‌اند. میلاد هارونی قرار می‌گیرد.

فرهنگ و هنر

پاداش‌ت

آغازی سخت برای پدرگواردیولا

حمیدرضا کاظمی پور

عضو انجمن منتقدین و نویسندگان سینمای ایران

نکته مهم در اولین قسمت از سریال «پدرگوادیولا» که قابل تامل است این است که فیلمساز در تولید اثر خود، راه ساده را انتخاب نکرده و نشان داده است برای گرفتن پلان ها و سکانس های خود وقت و انرژی زیادی گذاشته است.

سعید نعمت‌الله را پیش از آنکه در حوزه کارگردانی شناسیم بیشتر به عنوان نویسنده ای پر تلاش و توانمند می‌شناسیم که کارهای قبلی آن در مقام نویسنده‌گی همچون «پشت بام تهران»، «میکائیل»، «زیر پای مادر»، «هدینه» و… مخاطب خود را داشته است و توانسته است تا اندازه ای موفق عمل کند.

«پدر گواردیولا» اما اثری است که علاوه بر نویسندگی، کارگردانی آن نیز بر عهده سعید نعمت‌الله بوده است و شاید این بتواند دریچه ای جدی تر برای شناخت بیشتر از این هنرمند صاحب قلم باشد. اگرچه با پخش قسمت اول یک مجموعه هرگز نمی‌توان در مورد آن قضاوت درستی کرد، اما شاید بتوان با نشتانه های ارائه شده در آغاز نیز به داده هایی دست یافت. نکته مهم در اولین قسمت از سریال «پدرگوادیولا» که قابل تامل است این است که فیلمساز در تولید اثر خود، راه ساده را انتخاب نکرده و نشان داده است برای گرفتن پلان ها و سکانس های خود وقت و انرژی زیادی گذاشته است. این وقت و حوصله را به خوبی می‌توان هم در سکانس های شلوغ و پر جمعیت اثر و هم در سکانس های محدود همچون صحنه اصلاح کردن کاراکتر بیوک با بازی مهران مدیری در حمام زندان ملاحظه کرد.

روایت سیامک صفری از دیگر کاراکترهای این مجموعه برای بردن خانواده ای به سینمایی متروکه برای محل زندگی، از سکانس های قابل تامل دیگر اولین قسمت «پدرگواردیولا» ست که هم جنس روایت اش، هم زوایای دوربین انتخابی اش و هم کارکرد نور پررازی اش متفاوت است و نشان می‌دهد قرار نیست با یک روایت سطحی و صرفا قصه گو مواجه باشیم.

استفاده از لوکیشن محل بازیافت و درگیری دو نفر از بازیگران در نمایی لانگ شات بر روی زباله های بازیافتی، تصویری عریان و بی‌پرده از لایه‌های برین کاراکترهایی را می‌دهد که بر روی آن چنگ می‌زند. اگرچه نعمت‌الله از این جنبه کارشناسان اینگونه پرداخت در ارائه اثر، بیشتر جلب توجه و به رخ کشیدن حرکت و زوایای دوربین است و نوعی فریب مخاطب را به همراه دارد اما باید دید در ادامه، سعید نعمت‌الله از این ساختار و روایت قرار است به چه مفاهیمی بدیعی دست یابد که قبلا تجربه نشده است.

در هر حال اگرچه در قسمت اول هنوز داده‌های کافی برای تحلیل شخصیت هسا، موقعیت ها و روایت داستان وجود ندارد اما نباید از تلاش کارگردان برای رسیدن به یک فرم زیباشناسانه در روایت خود چشم بست. فراموش نکنیم امروزه با حجم بسیار زیادی از سریال های مجموعه نمایش خانگی مواجه هستیم که به سادگی پلان ها را بدون سوااس لازم و فضاسازی رنگ و نور در کنار هم چیدمان می‌کنند و از صرف وقت و هزینه برای ارائه اثری چشم نواز به مخاطب بی بهره اند.

«پدرگواردیولا» آغازی سخت امسا قابل قبول را کلید زده است که امیدواریم تا پایان بتواند انسجام و هارمونی در ساختار خود را حفظ کند.

دریچه

جواد قارایی: مهاجرت نکرده‌ام

جواد قارایی کارگردان مجموعه مستند ایرانگرد گفت: طرح‌هایی دارم که نیازمند حمایت است اما احساس می‌کنم حمایت‌کم شده است. مهاجرت نکرده‌ام و سفرم کاری بود.

جواد قارایی در گفت‌وگو با تسنیم ضمن تکذیب شایعه مهاجرت خود گفت: مهاجرت نکرده‌ام، اما مدتی است احساس می‌کنم حمایت‌ها به‌ویژه حمایت وزارت گردشگری و سازمان صداوسیما از ساخت مستندهایی درباره ایران کم شده است، البته سازمان صداوسیما در ۱۵ سال گذشته حمایت بسیار خوبی از من داشت اما در مدت اخیر احساس می‌کنم این حمایت کم شده است. وزارت گردشگری هم برای مقابله با ایران‌هراسی‌ها برنامه‌ای نداشت و بنابراین احساس کردم دغدغه زیادی وجود ندارد. متأسفانه معاونت برون‌مرزی سازمان صداوسیما هم از طرح بنده برای تولید اثری به‌نام «سفر به سرزمین توریست‌ها» یا «سفر به سرزمین رؤیاها» که برای مبارزه با ایران‌هراسی و معرفی جاذبه‌ها و زیبایی‌های ایران و ایرانی طراحی کرده بودم حمایت نکرد. وی اضافه کرد: من نزدیک به ۷ ماه بود که بیکار بودم و از گذشته نیز دعوت‌هایی جدی از سوی کشور عمان برای ساخت مستندی و همکاری‌های این‌چنینی وجود داشت، برای همین موضوع، سفری به عمان داشتم و صحبت‌های خوبی مطرح شد. وزارت گردشگری کشور عمان بسیار علاقه‌مند است که جاذبه‌های دیدنی این کشور نمایش داده شود. چشم‌انداز ۱۰ساله آنها این است که عمان به‌عنوان یکی از مراکز گردشگری در دنیا شناخته شود و به همین دلیل دوست دارند از کشورشان مستند ساخته شود. قارایی خاطرنشان کرد: ماحصل سفر من این شد که پروپوزالی آرایه بدهم و کارمان را آغاز کنیم.